

Olomoucká renesance hojení stříbrem

Přes tři sta lékařů, sester a pedagogů zdravotnických škol i fakult se sešlo 7. června v Olomouci na konferenci s mezinárodní účastí Diagnostika a monitoring v terapii ran. Pořádala ji Fakultní nemocnice Olomouc (FNO) ve spolupráci s Lékařskou fakultou Univerzity Palackého a Českou společností pro léčbu rány (ČSLR).

Nové metody v terapii ran, s jejichž pomocí lze vyléčit řadu chronických defektů, stejně jako znovu stále častěji využívané hojení stříbrem, to byla hlavní témata olomoucké konference. „Řada pacientů trpí nehojícími se ranami, jako jsou třeba bércevé vředy či takzvaná diabetická noha. S novými metodami v léčbě máme u nich dobré výsledky, rány se většinou zcela vyhojí,“ uvedla členka ČSLR Bc. Lenka Šeflová z Ortopedické kliniky FNO.

Konference byla podle slov další z organizátorek Mgr. Jarmily Řehořové, odborné asistentky pro ošetrovatelství ve FNO, záměrně multioborová. „V léčbě je totiž nutné vytrvat, a tak je třeba, aby se moderním postupům věnovali na všech pracovištích, kde se pacient ocitne.“

Praktičtí lékaři se podle ní často z neznalosti vracejí ke klasické léčbě. „Rána se pak nevyhojí, stagnuje a stává se z ní letitý chronický problém,“ vysvětlila.

Někteří lékaři a zdravotničtí pracovníci se podle L. Šeflové stavějí k novým metodám léčby ran odmítavě a poukazují na vyšší náklady oproti klasickým postupům. „To je ale mylný dojem. Zpočátku se to tak sice může jevit, ale když si uvědomíte, že klasické převazy se dělají několikrát denně a u nových metod stačí dva až tři za týden, je to vlastně levnější, pro zdravotnický personál méně náročné a pro pacienta méně bolestivé. Vyhojení rány lze dosáhnout už v horizontu půl roku, zatímco při tradiční léčbě může problém přetrvávat mnoho let,“ dodala.

red, fno